

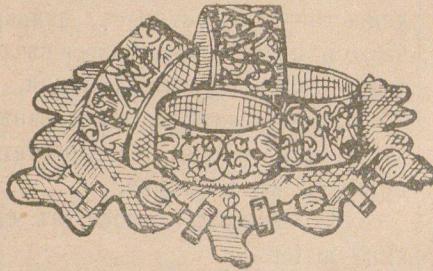
ПРАВДА

Независимо общество въстука

ИЗЛИЗА СЕ ЕЖДИЧНО

Издадено е от "Правда"

Администрация в. "Правда" — Плъвень

Абонаментна цъна 4 лева годишно.
странство 8 лева.Един брой 10 стотинки
За обявления по споразумениеГАЛВАНИЧЕСКО ПОЗЛАТЯ-
ВАНЕ И ПОСРЪБРЯВАНЕ

В ателието ми се намирага и разни бижутерийни украси от злато и чисто американски дубло, което никога не почернява: кордони — мъжки и дамски, всичките видъ карфаци съ букви, камани и часовници.

Моля всички мои, настоящи и бъдещи, клиенти да посътятъ ателието ми и се увърятъ въ качеството и чистотата на изработваните и готови украси.

РАБОТА БЪРЗА — ЦЪНИ УМЪРЕНІ.

Златарско Ателие
„ДОВЪРИЕ“

3—3

Д. Христовъ — Плъвень.

Извѣстие

Извѣстявамъ на Г-да клиентите си че отъ 1 януари 1908 г. прѣмѣствамъ спиртния си складъ отъ фабриката на г-нъ Петър X Шоповъ въ зданието на братя Баракови, називаемъ „БАРАШКИЯ ХАНЪ“, находящъ се въ главната улица на Сърпазаръ, въ което заведението ще търгувамъ на ЕДРО и ДРЕБНО съсѣнъ съ спиртъ но и съ разни мѣстни вина и ракии, ромъ, конякъ, спиртъ за горене и виненъ оцетъ съ много намалени цѣни.

гр. Плъвень 24/XII 1907 год.

Съ почитание:

3—3 за Т. НАЛАБАНОВЪ.
Ив. Мишевъ.

ПЛЪВ. ОКР. ПОСТОЯННА КОМИСИЯ.

Обявление

№ 170

гр. Плъвень 14 януари 1908 г.

Плъвенската окр. постоянна комисия обявява, че за планиране селата въ Плъвенски окръгъ, тя има нужда отъ 15 марта т. г. отъ слѣдующия технич. персоналъ:

1) Инженеръ — началникъ на планоснимането съ годишна заплата 4200 л. и 1440 л. безотчетни пътни и дневни пари; 2) Три землеметри съ по 3000 лв. годишна заплата и по 600 л. годишно безотчетни пари; 3) Шестъ планоснимачи съ по 1800 лв. годишно и по 360 лв. безотчетни пари пътни и дневни.

Желаещите да заематъ горните длъжности, да подадатъ заявленията си въ постоянната комисия най-късно до 25 февруари т. г., придружени съ нуждните документи.

Пръдъздателъ: Ив. Генчевъ.
Секр. Бирникъ: Ал. Янакиевъ.

3—3

Съобщавамъ, че продавамъ следующи си имоти:

1) КЖЩА съ дворъ 500 кв. м. — VII кварталъ и
2) ДВА ДЮГЕНИ - на главата улица, III кварталъ.

Желаещите да ги купятъ нека се отнесатъ до мене.

Плъвень. Съ почитъ:
2—3 КЖНО ПЕТКОВЪ.

Явна благодарностъ.

Изказвамъ своята и на съмейството си най-сърдечна благодарностъ къмъ г-на лъкаря при тухашата държавна болница, Д-ръ Т. Недковъ, за гдъто на 19 того, прѣзъ денътъ, даде бърза медицинска помощъ на съпругата ми, която по случаи раждане се намираше почти въ прѣдмъртвна агония, а отнесена, по негови съвети, въ сѫщата болница, въ едно кратко време, съ своята опитностъ направи всичко сполучливо и спаси живота й.

Смѣя да прѣпоръжамъ г-на Д-ръ Недкова на моите съграждани и поznати, като лъкаръ, който влизъ въ положението на бъвника и, като добъръ и вешъ въ работата, която изиска акушерска и хирургическа опитностъ.

Прочее, оставамъ за винаги признательенъ г-ну Д-ръ Недкову.

Плъвенски гражданинъ
1—1 Т. М. Конюхаровъ.

Първи стъпки.

Думата е за първите стъпки на демократическото правителство въ областта на народната просвета. И сега тази област по своето естество е вай-сгодното пробно камъче, по което зали-

чава болга на всѣко правителство. Тукъ демократа или реакционера, монархиста или републиканиста, искриния дѣцъ или демагогътъ, политическия шарлатанинъ или съвѣтскиятъ ратникъ изпъкватъ въ истинския си видъ, на лице, въ своята гола а... Новеже въ просветното поле сѫ наредени, като пчели хиляди народни труженци, които по ради своята висока интелигентностъ и гореща прѣданостъ къмъ народа сѫ доста тѣни чуствители на повѣлигъ въ разни времена политически вѣтрища, тѣ — думата ни е главно за народните учители — като пчелицатѣ, щомъ осътятъ политически мракъ, че ще покрие родната, че ще размажи врѣмето и настане бура, още отъ далечъ даватъ сигнали за прѣвардане и прѣдаване варела отъ скоро-грозящъ го злини... Тѣ будятъ народа, който трѣзо посрѣща злини, отблъсва ги и зѣращи на бунището свояти тирави и мраконосни властници...

И даопаки, сѣягъ ли първите труженци, че врѣмето се разяснява, че се показва пурпурни зари на политическия хоризонтъ, че съзъде скоро ще изгрѣе, тѣ почватъ своята девонощна работа върѣдъ народа за радостъ и щастие на него и на дѣцата му — бъдещи граждани, едни чакащи културенъ будителъ по седата на която е народния учителъ...

Вчера бѣ това. Нас-анало бѣ мрачно, здунично, черно стамбуловитско време... Бура наблизаваша. Учителството застана на своя постъ. Като всѣки войникъ на първата боева линия то бѣ най-жестоко нападнато, най-силно наранено въ чувства и права, въ сърдцето за животъ въ свободата въ работе... Но то нито минутка не направи крачка назадъ... Атака сълѣдѣ атака панишаше то на реакцията и вай-сети тя биде повалена.

„Азъ ще видя всички спомени отпреди си. Коятъ се усмилятъ да отидатъ срѣщу моята политика ще срѣщнатъ единъ голъмъ камъкъ, о който ще си строшатъ главите“, каза Петковъ прѣдъ години. Тѣзи думи бѣха адресирани къмъ народното учителство, което трѣбаше да се разбере въ Стамбуловската политика... Уви, живота се подигра жестоко съ смѣлия примирие. Илѣзи тъкмо обратното: Учителството здраво организирало около своя сюзъ, стана оная обществена скала о поето стамбуловската политика се разби на парчета... И сега учителскиятъ сюзъ е бодъръ на позициите си, а стамбуловщината разбита се прѣсъ, като сапунени михурчета, за да събира нови сили за бъдещо реакционна въла съ народа и неговата съзната се интелигенция...

Тъй историята се е гаврила не единъ пътъ съ всесалниятъ тирани: вчера описанена отъ мъстъ стамбуловска властъ, днесъ захвърлена реакционна клика...

Тъй се гради всѣка култура, тъй всрѣдъ буритъ заяка всѣка демократична вълна, тъй всрѣдъ борбите крѣпнатъ обществените групи и съюзи...

Днесъ ново, демократическо, слънце изгря надъ нашата многострадална земя. Ние можемъ да поздравимъ широката българска демокрация съ победни стъпки... Една частъ, дългото крило, само на българския демосъ, дѣесь управлява. Обаче, настъпленето къмъ демокрация се движи, макаръ още бавно и не смѣло, по всички боеви ливии, по всички позиции. Това може само да ни радва.

И особено ясни и симпатични сѫ жестовете, първите стъпки на министъра на просвещението: още на втория денъ той сурината деспотически прѣграда, който обграждаха като въ затворъ, първите дѣца на съюзеното учителство — делегатите. Той имъ възвѣрна отнетитъ права, готовъ при сгодни условия да имъ повърне и отвѣти тѣста... Вчера е сурината и втората стамбуловска норма-бастилията, Апостоловщината и Свръченциата: новия университетъ джузъ... Това посмѣшище е вече заличено отъ българската дѣятелностъ. Въ хубава София заема своею достойно място истинския Софийски храмъ на науката... Тъй стъпка по стъпка се рушатъ всички позорни дѣла на политическия демони на татковината ни... И нека се надѣваме, че това рушене нѣма да намѣри край, нѣма да поеме отдихъ до тогава, до гдѣто отъ реакционите гвозди ве остане пепелище: камъкъ по камъкъ трѣба да се разбиятъ всички верлиги на мракобѣсните и населението...

Но това още не е достатъчно. Необходимо е и творческа дѣятелностъ. Трѣба зданието на демократия да се гради трайно и цѣлесъобразно. Трѣба енергията и поуката не само на първите майстори (политици и ученици), но и познайниятъ условия на всички ратници, мълчани за напредъка и щастливо на тази много страдална земя... А да бѫдатъ прибрани въ общото дѣло всички сили: отъ най-голѣмата до най-малката, това главно ще зависи отъ такта и бѫдящите стъпки на управлящата демокрация. Върви ли тя съ гърди напрѣдъ, густи ли се отъ реакционите и тѣхните ордия, даде ли свобода и възможностъ на лъвите да прѣдяватъ своята кипяща сила, то не а бѫдемъ увѣрени, че много по-лесно ще се крачи по пътя на мечтаниетъ и чертани идеали...

Шривитъ сѫпки поздравяваме, за вторите се надѣваме, а бѫдящето ще ни покаже до колко сме били прави да чакаме едно по дълготрайно слънце надъ очистеното отъ облаци, безбурно, Българско чебе.

Едно важно начинание.

При откриванието на събранието, въ което г-нъ Кертевъ, държа своята сказка върху етнографията на Македония, председателя на класното учителско дружество, което бъше наредило това събрание, съобщи, че ще нарели и други сказки съ общество наученъ характеръ, между които и единъ рефератъ на темата: „необходимътъ отъ гимназия въ Плевенъ“.

Нашо по похвално отъ това, гдѣто, най-компетентнитъ въ тая облака хора се заематъ да освѣтлятъ гражданитъ по единъ толкова важенъ за бѫщащето на градътъ ни въпросъ.

Че Плевенъ е единъ отъ най-голѣмитъ градове, че той е истински (не само въ административно отношение) центъръ на единъ отъ най-голѣмитъ и богати окръзи, които най-много внасятъ въ държавната казна и че при все това той е единъ отъ най-занемаренитъ въ образователно отношение градове — е извѣстно всѣкому и най-вече на ония които наредватъ образователното дѣло у насъ. На Разградъ и Търново — всичките по-малки и по-маловажни градове сѫ дадени гимназии, а въ нѣкои отъ тѣхъ и по двѣ ст по два отѣли (Ср. Загора, Видинъ, Търново) които се пълнятъ съ стотини ученици — нашиятъ градъ си остава безъ една гимназия, при все че още въ 1878 г. гражданитъ му сѫ вземали рѣшение да си отварятъ такава и сѫ взели съгласието на Царя Освободителя да носятъ неговото име.

Врѣме е вече да се погрижимъ за изпълнението на единъ свѣщенъ завѣтъ, а заедно съ това да дадемъ и единъ по културенъ видъ на градътъ си, когото исторически и географски условия сѫ издигнала до положението на първостепенъ градъ. Лозарско-овоощарското училище, което легна върху положението въ 1884 г. основи на „Александровската гимназия“, днесъ безъ всѣкакво значение не само за градътъ ни, отъ кѫдето има само единъ ученикъ, отишъл тамъ, понеже е билъ изключенъ отъ Плевенската проиназия, а е безъ особено значение и за цѣлата страна — това се потвърдява най-добре отъ обстоятелството, че то е най-слабо посътено отъ всички училища въ България (има 30 ученици) и че тая година въ I-ия му класъ при вай-либерални условия сѫ се записали само 5 — 6 ученици.

Съ това не искамъ да кажемъ, че това училище, единствено по рода си въ България, ще трѣба да се закрие. Напротивъ, ние сме за неговото запрѣпане, което ще се постигне слѣдъ като се направятъ вѣкои подобрения въ него, между които и прѣставянето му въ образцовия чифликъ „Климентина“. По тоя въпросъ ще се изкажемъ отдѣлно.

Прочие на работа! На сила взематъ, но никому на сила не даватъ. Една специална комисия избрана въ това събрание, би уредила въпросътъ твърдъ лесно, защото условията сѫ назрѣли.

Гражданинъ.

Хигиенични бесѣди.

Нашето облекло има доста голѣмо значение за здравето ни. Ние

се обличаме предимно всичко за да запазимъ прѣди всичко топлината на тѣлото си, което непрѣкъснато я губи чрезъ допирание, джениспускане и испарение. Въ топлите страни, обаче, както и у насъ лѣтно врѣме, облеклото трѣба да попрѣчи на горѣщите сънчеви лъчи да сгрѣватъ тѣлото. Като се знае тая цѣль на нашето облекло, лесно е да се разбере, какъ ние трѣба да се обличаме лѣтно и зимно врѣме и какви дрѣхи да си избираме. Вълнениетъ материи сѫ врѣдочителни зимно врѣме, защото тѣ задържатъ, чрезъ въздухътъ, който обрѣщатъ, топлината на тѣлото. Огъ друга страна тѣ поглѫщатъ по-трудно влагата, значи мокрятъ се по-трудно, по-бавно и запазватъ тѣлото отъ простуда, слѣдъ испотяване. Его защо хора, които сѫ предадени на усиленъ физически трудъ, както и тия, които по природа или нѣкоя болѣсть се лесно и изобилно потятъ, добре е да носятъ направо на снагата си фланели, предпочтително, вълнени. Така трѣба да се обличатъ и всички тия, които сѫ се вече иззели и сѫ станали чувствителни на атмосферните промѣни, по ради нервни разстройства или други заболѣвания. Не така трѣба, обаче, да се обличатъ дѣцата. Всѣкото трѣба да се грижи, що дѣцата да привикнатъ на атмосферните промѣни и затуй тѣ не трѣба да се обличатъ съ фланели непосрѣдствено до тѣлото. Тѣхъ трѣба да обличатъ съ платнени ризки върху снагата, а фланелите и други дрѣшки отгорѣ. За да ставатъ дѣцата по-нечувствителни къмъ студъ, трѣба да не се обличатъ прѣмното. А ний виждаме всѣкидневно въ практиката си, че дѣцата се обличатъ толкова много, шо заприличватъ на бѣчи. Когато дѣцето е умѣreno облечено, то се движи свободно и винаги е топло. Така то се развива нормално и рѣдко се простудява. А когато е павѣчено съ много дрѣхи, дѣцето не може никакъ да се движи, не може силно да дишатъ и неговото развитие се ограничава. Въ сѫщото врѣме, то се лесно прослушива, защото е почти винаги испотено. Това сѫщото може да се каже и за съвсѣмъ малки дѣца — кърмачетата. Тѣ не трѣба да се кѫпятъ съ мао го горѣща вода и не трѣба много да се овиватъ. Ний всѣкадневно срѣщаме такива дѣца често да боледуватъ.

Облеклото ни трѣба да бѫде въобще свободно и да позволява свободни движения. Ний не трѣба да бѫдемъ сѫжнати отъ облеклото си нито въ движението си, нито въ дишането, зи да не попрѣчимъ на нашето развитие. Когато пѣкъ облеклото ни пристиска, то прѣчи на свободното кръвообращение. А когато не се движимъ свободно и достатъчно, нашите кости, мускули, перви не се развишатъ и изобщо храненето на организма става не нормално. Сѣ по тия сѫображения ний трѣба да отхвърлимъ корсетъ, тѣсните обувки, високите имъ токове, тѣсните яки на шията, стѣгането безмѣрно съ колани, сгѣгането съ коланчета и пр. Всѣкото, който носи корсетъ, самъ разбира, повече отъ другого, колко мъжко се дина, колко труда се движи, колко жъжа изпитва да се напрѣни, когато е съ него. А когато е безъ него, като че ли заживѣва новъ животъ — толкова олеква на тѣлото! Повгледайте се нѣкога, кол-

несвободно, даже колко съ голѣмо усилие и напрѣдната внимание се движи човѣкъ, който носи обувки, съ високи токове. А това напрѣдната внимание, това усилие, изнурява тѣлото, когато слабото движение прѣчи на развитието му.

Не трѣба да се носятъ обикновено шалове или други обвивки по шията, или около главата. Нека тия части състоятъ открыти, за да не ги привикваме на топло.

Добрѣ е да се спи съ съврѣшено свободна риза, легко облечено и безъ чорапи. Тоя добъръ навикъ трѣба всѣкото да си създаде.

Д-ръ Ст. Спасовъ.

Новото правителство.

Двѣ недѣли вече отъ какъ държавното кормило въ България се направлява отъ Демократическа партия. Само двѣ недѣли ни дѣлятъ отъ онова памѣтно врѣме, когато црнуващите грозния режимъ на „неизбѣжната фаза“.

Само двѣ недѣли бѣха потребни за да настѫпи една коренна трансформация въ Българския общественъ животъ.

Сега вече всички сѫ участници не сѫ тѣй шумни, не трошатъ вече тамъ костатъ на доблестните български граждани. Сега вече не съществува опасностъ за честномилитъ гражданинъ да бѫде той заловенъ на улицата и хвърленъ въ полицейска участъкъ, само затова, че не е скамбистъ и дї му кроятъ тамъ полицейски органи обвинения по закона за анархистѣ.

Всичко това го нѣма вече! Задмина тази „фаза“ и дано за винаги!

Днесъ на Българската земя се дишатъ свободно и спокойно.

Демократията тѣржествува. Иерархията на демократия тѣржествува.

Ние имаме дѣла. На деликатните учителни се върнаха незаконно отнети права.

Университетскиятъ въпросъ се разрѣши по задоволителенъ начинъ.

Администрацията е подновена. На служба се повиква всичко младо, честно, интелигентно — жизнено.

Чудовищните стамболовиски беззакония облечени въ форма на закони ще бѫдатъ унищожени по заподаденъ редъ.

Правителството се готви да излѣзе прѣдъ парода съ декларация, за прѣстоящите избори, то ще се яви прѣдъ настъпъ за да ни каже ясно и категорично въ името на каква програма то ще поиска нашето довѣрие. Това е нозо начало въ нашия политически животъ.

България стѫпва изъ новъ путь.

Да ѝ дадемъ възможность да слѣдва този путь, пѫти на обществения прогресъ — это нашата длѣжностъ — длѣжността на всичко ще е честно, мислящо интелигентно.

Университетскиятъ въпросъ разрѣшенъ.

Многошумниятъ университетски въпросъ, проблемътъ камакъ на българския демократизъмъ е вай-сътврѣшенъ.

Въпросътъ, който бѫше раздѣлилъ българското общество на два ясно разграничени лагера: за универ-

ситета — (стария) и противъ него, за демократията и противъ нея, този въпросъ е вече рѣшенъ.

Демократията побѣди! Хвала на бордитъ — студенти и професори, хвала на българската демократия, хвала на сегашното Българско правителство!

Всички професори заематъ старитѣ си място.

Всичката овази морална смрадъ, която искаше да спасява на врѣмето си стамболовицата, всичките овѣзи по недоразумѣние на сѫдбата — професори — на бунвѣщето!

Съ този начинъ на разрѣщение университетскиятъ въпросъ, демократическото правителство нанесе смѣртенъ ударъ на българската реакция.

Прокуренитъ по вси страни студенти отъ стария университетъ се връщатъ въ България.

Тѣ влизатъ отново въ своята alma mater.

Тѣ влизатъ вкупомъ, заедно съ всичките си професори.

Влизатъ тѣ както бѣха изгонени отъ позорното правителство.

Судени и професори тѣржествуватъ.

Тѣржествува всичко честно, интелигентно, демократично у насъ.

Тѣржествува Българската демократия.

Реавцаята е побѣдена!

ХРОНИКА.

Промѣна по сѫдебното вѣдомство. Прокурора при тукашния окръженъ сѫдъ г. Радко Кюркчиевъ е вече уволненъ и на негово място е назначенъ членъ при сѫдъ Маринъ Илиевъ, а на мястото на послѣдния иде отъ севлиевскиятъ окръженъ сѫдъ членъ Хр. Ив. Генчевъ.

По поводъ едно опроведение. Въ редакцията ни посѫдихъ едно дѣлъ и пространно опровержение по поводъ антрефилето въ брой 9 на вѣстника ни, подъ надсловъ — „Шефъ и отчетника му — сродница“, подписано отъ секретаря и архивара на окръжената инспекция.

На тия послѣднитѣ съобщаваме, че опроверженето имъ не може да намѣри място въ вѣстника ни, тѣй като съ въпросъта антрефилетъ се е визирала незаконността на „Шефъ и отчетникъ — сродница“, която пада само върху шефа — г-нъ Кертевъ. Понеже секретаръ съ опроверженето си призовава сродството си съ г-нъ Кертева, излиза, че дописника ни е билъ правъ по най-важната част на антрефилето.

По останалата част на антрефилетъ ще се поврънемъ.

Благодарностъ. Учителитѣ при мѣстното основно училище — „Маринъ Дриновъ“ благодарятъ на г-на В. Панталеевъ, за подарените отъ него на дѣтското забавление, дадено въ сѫщото училище на 27 того, 5 лева за въ полза на бѣдните ученици.

Плевенското общеобразователно дружество „Съгласие“ е вземало похвалната инициатива за свикване едно общеграждански събрание, на 2/II т. г. въ 10 часа прѣдъ пладнѣ, въ което ще се разгледа въпросътъ за отваряне гимназии въ Плевенъ. Въпросътъ ще се положи на разглеждане съ единъ рефератъ отъ окръжния инспекторъ г-нъ Кертевъ.

Желателно е гражданинъ да проявява по-голямъ интерес къмъ този, отъ първостепенна важност за града ни, въпросъ.

Възелътъ, който правъните анонимични нашиятъ политико-общественъ животъ, е вече отрязанъ. — Университетскиятъ въпросъ е разрешенъ въ най-благоприятенъ смисълъ. Всички стари професори също връщатъ, бъз изключение, а всички нови, пашевци, професори също уволнени. Огъ чужденците само двама ще се оставятъ, а именно французи: Жоли и Соль, като бѫдатъ представени за назначение отъ академическиятъ съветъ, а останалите исколко души щъли да бѫдатъ уволнени съ министерска заповѣдъ, — съ каквато съ биле и назначени. Академическиятъ съветъ ще разреши има ли виновни между старите професори. Тъй разрешенъ този въпросъ отъ новото правителство ще намѣри удобрение въ всички почти обществени слоеве.

Съ тая своя азъ новото правителство направи значителна стъпка, напрѣдъ за да оправдае отчасти налождите на граждансътъ.

Министерътъ на външните работи е издалъ вече заповѣдъ, съ която забранява на окръжните управители и окол. началици да иматъ при домове си по единъ стражаръ за въстовой.

Тая постъпка на гнъ министра заслужава похвала. Желателно е да се издаде такава заповѣдъ и отъ министра на войната. Прѣмъхването на института въстовийството при офицерския домъ е приложено отъ исколко врѣме и въ Русия. — Войниците съ повикани да учатъ военното изкуство, а не да замѣстватъ слугините при офицерските семейства!

Министра на народната промъстъ, гнъ Н. Мушановъ, е заявила, че ще се занимае по-нататъкъ и съ не по-малко важните въпроси, слѣдъ университетскиятъ и учителския, а именно ония за положението на училищните инспектори и директори.

Замолени сме да запитаме Дисевишките кметъ и секретаръ-бира-ника му, върно ли е, че тѣ, като съ прѣдставили за болни жителите: отъ с. Дисевица Горанъ Цъновъ и отъ с. Ясепъ Димитръ Ив. Рачевъ, съ ги отървали отъ З недѣлно военно обучение и получавали съ възнаграждение отъ тѣхъ за тая добрина?

Това съобщение поднасяме и на вниманието на респективните за случая власти.

Забравенъ дарителъ. Огъ племенецъ на Плевенския родолюбецъ, покойниятъ Симеонъ Коцевъ, узнаяваме, че той съ завѣщанието си отъ 5 май 1877 год. е билъ отредилъ за издръжката на Плевенското дѣвическо училище 500 австрийски жълтици — 10000 лева. Сумата е била своеуврѣмено прѣдадена на общинските и училищни съвѣтници тогава.

По това завѣщание се пита гнъ кмета слѣдното: 1) Кой е билъ кметъ по онова врѣме; 2) изпълнило ли е то и 3) какво е направено за увѣковѣчаване паметта на този родолюбецъ.

Изглежда, че парите съ прибрали, а пъкъ завѣщанието не е изпълнено, тѣй като нищо подобно не е

слушано при отчетите на дѣвическото училище, а така също нищо не е сторено и за паметта му.

Желателно е да се направи отъ кметството нужната провѣрка и да се даде подобающето освѣтление. Ще чакаме.

К. Михайлъвъ — Стоянъ, аристътъ отъ Руската императорска опера, посѣти града ни и на 26 того, вечеръта, въ салона на д-во „Съгласие“, даде съ участието на пиянистката-композиторка, г-ца Вѣра Карамихайлова отъ Русе, своя прощаленъ концертъ, който биде посѣтенъ срѣдно.

Г-цата В. Карамихайлова съ играта си на пияното догонва пияниста Торчановъ по техника, но и лицата достатъчно чувство — най-важното въщо при музиката. Г-нъ Михайлъвъ напротивъ — не ни поднесе отлична техника, но за това нѣкътъ той почина поразяваше съ чувство си при изпълнението на № 4-та, а особена при арията отъ операта „Палячи“ — „Разбитъ любовъ“. При изпълнението на тая ария публиката затайваше дыхъ отъ извиканите чувства. — Нѣкои и сълъвика.

Замолени сме отъ есперантисти отъ града, да съобщимъ на плевенската младежъ, че на 3 февруари въ дѣвическото училище „Св. Николай“ ще се открие публиченъ безплатенъ курсъ за изучаване на международния езикъ „Есперанто“.

Първоначално Г. Г. курсантъ и курсантки ще бѫдатъ запознати съ една кратка лекция за значението на езика и за неговите качества, а относитъ постъдователно до трайното на курса — нѣщо около два месеца — и съ самата граматика.

Тримата стамболовисти, Плевенски училищни настоятели, които лѣтосъ изхвърлиха изъ училищата десетина отъ най-добрите учители и учителки, на вакантното място на учителя Кюмурджиевъ, който ще замине да слѣдва, тъкмътъ да назначатъ единъ тѣхенъ партиентъ човѣкъ, старъ, пенсиониранъ бивши учителъ, когото тѣ лѣтосъ бѣха уволнили по старостъ и неспособностъ — „билг инвалидъ“, казаха тѣ за него въ своето прочуто постановление, при всичко, че за вакантното място приети да кандидати, които и по цензъ и по право, заслужено искатъ безправо отнетитъ имъ прѣзъ лѣтото място. Ще видимъ училищната инспекция какъ ще погледне на това назначение и дали ще посмѣе да потвърди постановлението на хора, които просто се гаврятъ съ учебното дѣло въ града ни.

Замолени сме да запитаме окръжниятъ лѣкаръ, гнъ Д-ръ Друмевъ, знае ли че Пордимския участьковъ фелдшеръ, гнъ Пешо Игнатовъ, постоянно прѣкаре врѣмето си въ градътъ и какво мисли да гори съ него, за да се туре край на това негово небрежно отнасяне съ службата си.

Пастойка помѣщение за клона на Б. Н. Банка. Въстаникътъ на бѣше подъ печатъ, когото се научихме отъ достовѣренъ истоинъ, какво управлението на Б. Н. Б.-София е рѣшило да се построи въ града помѣщение за банковъ клонъ. До колкото можахме да узнаемъ планъ на сѫщото бѣше вече готовъ и се е биле даже на прѣвѣшване и поен-

нитѣ условия за да бѫде дадена постройката отъ тая пролѣтъ на тѣргъ. За място било е определено останалото такова върху банката, принадлежаща на бившиятъ извѣ. гр. Константинъ Атанасовъ, находяща се срѣтъ къщата на Хр. Вѣрбеновитъ наследници съ главенъ фасадъ на една IV степена даже улица „Главинковъ-сокакъ“. — Ний ще се повърнемъ въ идущия брой по тоя въпросъ, койго е отъ голяма важност не само за банката, а и за града въ архитектурно отношение. Ще изкажемъ мнѣние, обаче, че се не бѣра съ отдаване на тѣргъ проектираните такива постройки, прѣди да бѫдатъ изслушани г. плевенските граждани, които въ случаи иматъ думата и да изкажатъ своеото съдѣйствие, кѫдето трѣба, за да не се направи и съ тая важна постройка тая грѣшка, която е сторена почти съ всички постройки отъ обществено значение, не само въ града ни, но и въ цѣлото на княжество.

Забравенъ законъ. Огъ 1 януари 1906 год. е въ сила **законътъ за пижтующите тѣрговски агенти**. Обаче, огъ свѣденията, които имаме по този законъ, никой до сега не е гориъл нѣщо за неговото прилагане. Поради това много пижтущи агенти шарятъ цѣлата ни страна безъ да бѫдатъ обеспокоявани отъ нѣкоя властъ, поне за тѣхните легитимации карти, ако не за испълнението на други нѣкои постановления на помѣннатия законъ. Врѣдигъ, които се практикуватъ, въ известни случаи, на тѣрговци и на фискалъ отъ тази незainteresованостъ на резекции въласти сѫдътъ изяснява отъ разни пижтущи агенти, но за съжаление финансите въласти до сега не сѫ счели за нуждно да изпълнятъ дѣлътъ си и направятъ нуждното.

Прочее, ний ще слѣдимъ за да видимъ да ли и сгѣдъ това ни напомянане ще бѫдемъ зрители на едно небрежно отнасяне на ресективните въласти въмъ провѣряване точното изпълнение постановленията на единъ законъ отдавна въ сила.

Съ заповѣдъ по военното вѣдомство № 41 отъ 25 януари т. г. се съобщава, че новобранците отъ набора 1907 г., които сѫ определени да служатъ пълни срокъ на службата, както и опредѣлени да служатъ съ облекчение, ще бѫдатъ повикани и обучение на 1 мартъ тази година. Новобранците съ облекчение ще служатъ 4 месеци и ще бѫдатъ уволнени въ безсрочно отпускъ на 1 юни.

Нашия Банковъ Клонъ.

По поводъ на статията ни подъ горния надсловъ въ бр. 8 отъ т. г., ний имаме случаи да бѫдемъ интервирани отъ директора на Плевен. клонъ на Б. Н. Б. г. П. Х. Шопова. Дължиме да заявимъ, че колкото и да питаемъ искрено уважение къмъ г. Шопова, като нашъ отличенъ съгражданинъ и достоенъ началикъ на клона на първото наше народно кредитно учреждение, но въ случаи ний не можемъ да сподѣлимъ никакъ неговото гледище, че е трѣбвало единъ видъ да се постави подъ опеката на неговата службена егика. Ний като публицисти и като изразители на

истинските нужди на нашите — тѣрговско и еснафско съсловия, ратуваме слѣдователно и за възможното облегчение тѣхното положение и въ дадения случай за едно повѣлительно улеснение на тѣхните тѣрговски сношения съ Банката.

Ний можемъ да набройме съ нѣколко десетки банкови клиенти, които за нищо и никаква работа сѫ губили дори по цѣлъ дѣнь изъ залушливата атмосфера на тѣхното банково помѣщение. Не бѣхме ли свидѣтели на постоянното и като вечершно аյто освѣгеното банково помѣщение до късно, до полунощъ, въ което се мерджеха силуети на сложениетъ и списани отъ прѣгрупана работа чиновници да бѫдатъ надъ регистри, за да довършатъ дневната работа? Не е да не се знае, че особено работата въ едно банково учреждение, като Нар. Банка, е крайно сложна и уморителна.

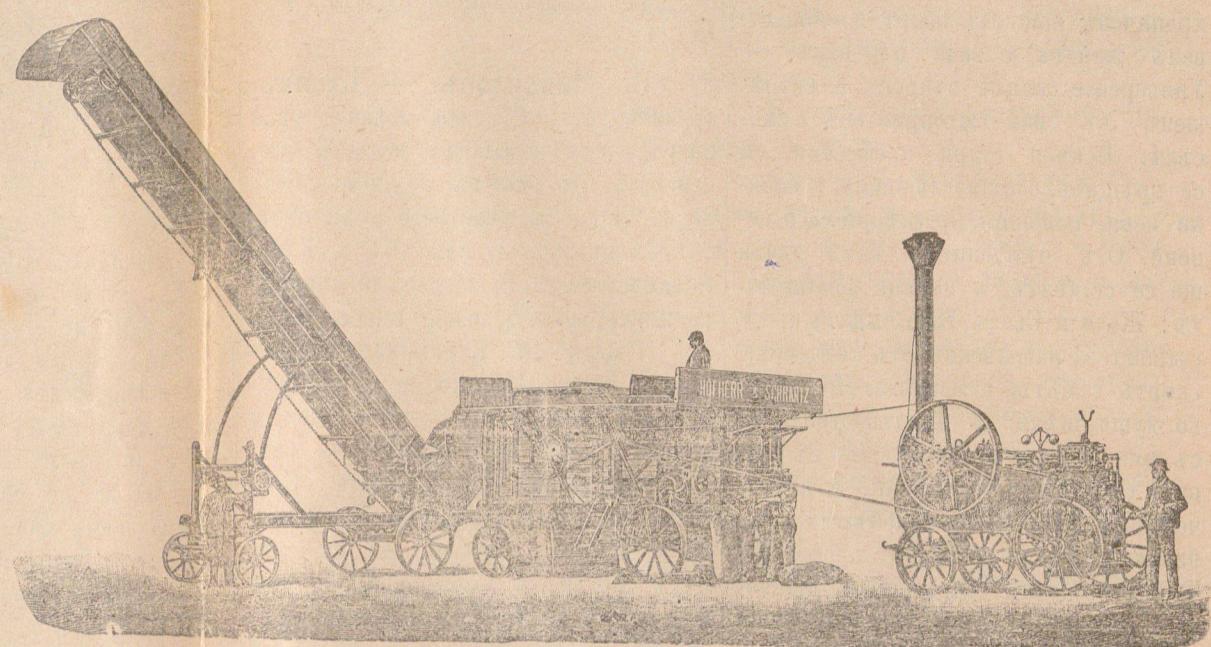
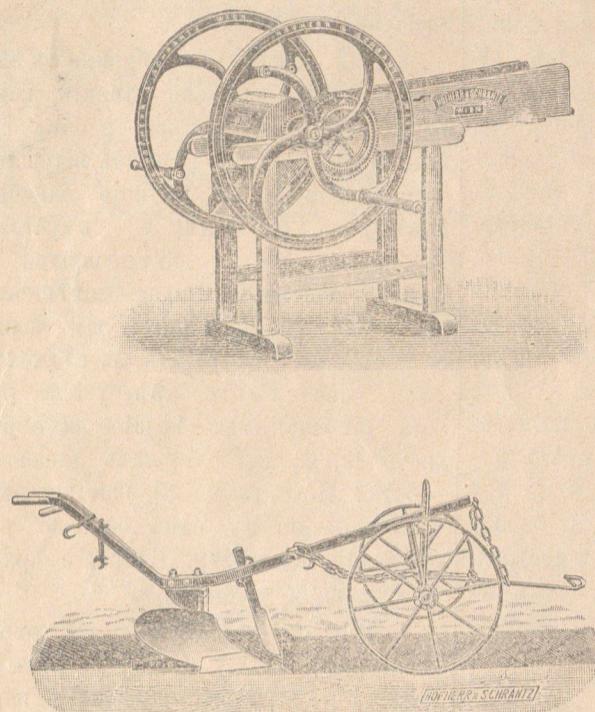
Ний не разполагамъ съ точни дати, както върху общия оборотъ, а така също и върху отдѣлните пера на банковите по-важни операции, но увѣрени сме, че отъ това, което по-външно наблюдаваме работата ще е двойно по-вече отъ както е била прѣзъ м. 1906 год. Най-ясно доказателство затова е самия фактъ, че клона, споредъ увѣренията на самия директоръ, е сполучалъ да реализира за изтеклата 1907 г. една чиста печалба отъ 41000 лева, срѣчу една такава за 1906 г. отъ 16000 лева, а такава за 1905 г. (само за 9 м.) отъ 3600 лева. Цифрите правятъ въ случаи всѣко красноречие излишъ, всѣка линия похвала въмъ прѣдъ хладните, но върни изразители на реализирания плодъ на тая дѣятельностъ. Този отличенъ резултатъ на клона става памът по-симпатиченъ при обстоятелството, че отъ добититъ свѣдения, общата годишна печалба отъ Нар. Банка е щъла да бѫде съ близо около 1,000,000 лв. въ по-малко, отъ тая на м. г. 906 г.

Питаме се справедливо, ако при тѣзи стѣстнителни и крайно противодействуещи, за единъ истински развой на клоновъ животъ, условия сѫ реализирани такива блѣсъщи резултати, колко по голяма биха биле тѣ, при условия, да дадатъ възможностъ на управляющая банковъ персоналъ да приложи планомѣро съего умѣніе въ случаи. Отъ истина, че гонимата цѣль, като единствения та-кава не е и неможе да бѫде за банката, като единичко по реда си народно кредитно учреждение — реализиране сѫ възможно най-голями печалби, напротивъ тая е може би по-слѣдната и цѣль — прѣди всичко бѣрзо и акуратно и ефтино обслужване на тѣрговията и индустрията, както и спѣщъ и правило и планомѣрно балансиране на нашите задгранични трансакции, биле тѣ активи или пасивни чрѣзъ едно прѣко, бѣрзо камбайлъ оперирани, ето една отъ главните цѣли на нашата Банка, която има за непосрѣдственъ послѣдствието отъ горното, възможностъ да регулира паричния пазаръ въ страната ни.

Тѣзи сѫ имена и нашиятъ съобщения, поради които настоеяваме да се прѣправи и нашия банковъ клонъ съ степенъта на другите по-стари клонове, напримѣръ — Тѣрновская.

(Слѣдва).

— БР. Е. ПЕНКОВИ - ПЛЪВЕНЬ. —

Прѣставителство и складъ за земледѣлчески машини

отъ фабриката HOFHERR ET SCHRANTZ - Виена - Будапеща.

Цѣноразпис при поискване изпращаме безплатно.

ОЧАКВАМЕ ПОРЖЧКИ.

Обявление № 128.

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Февруари до 20 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Агапасъ Коновъ отъ с. М. Трѣстеникъ за закъснелиданци на сума 628 левъ 63 ст. по испълнителния листъ № 2790, издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. М. Трѣстеникъ въ мѣстността „Драма“ отъ 9 декара 3 ара при съсѣди: Д. Коновъ, Ив. Коновъ и пѣтъ оцѣнена за 120 лева. 2) Нива въ мѣстността „Конова брѣсть“ отъ 9 декара при съсѣди: Ванко Ив. Коновъ, Тодоръ Ячовъ, А. Коновъ и пѣтъ оцѣнена за 120 лева. 3) Нива въ мѣстността „Изгор. брѣсть“ отъ 12 декара 2 ара при съсѣди: Ив. Коновъ, Ст. Макавѣевъ и Филипъ Ановъ оцѣнена за 170 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви иѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присътственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на койго срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присътственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 29/1 1908 год.

Дѣло Н-о 1157/907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление Н-о 129

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Февруари до 20 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Дако Ив. Пуповъ отъ с. М. Трѣстеникъ за закъснели данъци на сума 416 лева 65 ст. по испълнителния листъ Н-о

2821, издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Трѣстеникъ въ мѣстността „Пазарски пѣтъ“ отъ 8 декара 4 ара при съсѣди: Петъ Гергевъ, Мити и Цеко Денкинъ оцѣнена за 117 лева, 2) Нива въ мѣстността „Подъ лозарски пѣтъ“ отъ 13 декара 7 ара при съсѣди: Т. Георгиевъ, Лило Тачоъ и Митрополеко оцѣнена за 203 лева 3) Нива въ мѣстността „Еренъ долъ“ отъ 9 декара при съсѣди: Мито Ивановъ, Ф. Бузовъ и Дуно Кировъ оцѣнена за 120 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложенъ въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви иѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присътственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на койго срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присътственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 29/1 1908 год.

Дѣло № 1179/907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление № 130.

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Февруари до 20 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Петъ Павловъ отъ с. М. Трѣст., за закъснели данъци на сума 230 лева 04 ст. по испълнителния листъ № 2816, издаденъ отъ I Плѣв. Мир. Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. М. Трѣстеникъ въ мѣстността „К. Геранъ“ отъ 7 декара 4 ара при съсѣди: Пенчо Коновъ, А. Цвѣтковъ и слогъ оцѣнена за 100 лева. 2) Нива въ мѣстността „Пазарски пѣтъ“ отъ 6 декара 7 ара при съсѣди: Георги

Куповъ и Ив. Великовъ оцѣнена за 90 лева. 3) Нива въ мѣстността „Дълбокъ долъ“ отъ 4 декара 7 ара при съсѣди: Гано Бояновъ Л. Цвѣтковъ и пѣтъ оцѣнена за 65 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви иѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присътственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на койго срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присътственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 29/1 1908 год.

Дѣло Н-о 1174/904 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление № 131.

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Февруари до 20 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Цѣно Срѣдковъ отъ с. М. Трѣст., за закъснели данъци на сума 218 лева 24 ст. по испълнителния листъ № 2797 издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. М. Трѣстеникъ въ мѣстността „Мисол. тѣр“ отъ 6 декара 2 ара при съсѣди: Иочно Андрѣавъ, Яню Стефановъ и Милко Срѣдковъ оцѣнена за 93 лв. 2) Нива въ мѣстността „Рибен. долъ“ отъ 6 декара 2 ара при съсѣди: Андрея Иочовъ, пѣтъ и Пенука Попова оцѣнена за 94 лева. 3) Нива въ мѣстността „Орѣховски пѣтъ“ отъ 5 декара 9 ара при съсѣди: Пачо Атанасъ и отъ двѣ страни пѣтъ оцѣнена за 90 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви иѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присътственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на койго срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присътственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 29/1 1908 год.

Дѣло Н-о 1084/904 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви иѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присътственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на койго срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е надалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присътственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 29/1 1908 год.

Дѣло Н-о 1155/907 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.

Обявление № 132.

Явявамъ на интересуващи се, че отъ 19 Февруари до 20 Мартъ 1908 год. ще продавамъ въ канцеларията си въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти, принадлежащи на Петра Радкова Пачова отъ с. Гор. Дѣбникъ за закъснели данъци на сума 107 лева 72 ст. по испълнителния листъ № 2722, издаденъ отъ II Плѣвенски Мировий Съдия, а именно:

1) Една нива въ землището на с. Гор. Дѣбникъ въ мѣстността „Кризовъ“ отъ 13 декара при съсѣди: Лако Крайчевъ, Глигоръ Ненковъ и отъ двѣ

стени на сума 260 лева.

Имотътъ е собственъ на дѣлъника.

Продажбата ще се извѣрши по правилата, изложени въ чл. чл. 1004 — 1028 отъ Граж. Съдопроизводство.

Ако въ продължение на 24 часа отъ присъждането се яви иѣкой и наддаде 5%, проданътъ се възобновява и продължава още на слѣдующия подиръ това присътственъ день, частъ до 5 слѣдъ пладне, подиръ изминуването на койго срокъ имотътъ се присъжда окончателно върху оногова, който е наддалъ най-голѣма цѣна.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всѣки присътственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Плѣвенъ 29/1 1908 год.

Дѣло Н-о 1084/904 год.

Бирникъ: В. Димитровъ.